

**Dostosowanie wymagań edukacyjnych z języka polskiego do indywidualnych
potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychologicznych
(ryzyko dysleksji, dysleksja) dla uczniów klas 4-8**

Kryteria pracy i oceniania uczniów z opinią PPP o dysleksji, ryzyku dysleksji lub innych specyficznych trudnościach w uczeniu się.

1. Kryteria dotyczą uczniów posiadających opinie z poradni psychologiczno-pedagogicznej lub poradni niepublicznej.
  2. W przypadku uczniów dyslektycznych nauczyciel ma na uwadze przede wszystkim usprawnienie systemu językowego.
  3. Należy starać się nie oceniać głośnego czytania ucznia przy całej klasie.
  4. Uczniowie są zobowiązani do przeczytania całych lektur szkolnych.
  5. Staramy się w miarę możliwości kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie czytanych przez ucznia poleceń.
  6. Ze względu na wolne tempo czytania lub pisania możemy wydłużyć czas pracy dziecka.
  7. Często stosujemy sprawdzanie wiadomości, ograniczając się do krótkich partii materiału.
  8. W ocenie prac pisemnych dyslektyków będą uwzględniane wartości merytoryczne, rozumiane jako: stopień opanowania umiejętności lub wiedzy i sposób jej przekazania (zrozumienie tematu, znajomość opisywanych zagadnień, kompozycja, komunikatywność – mimo błędów językowych, zamykanie myśli w granicach zdania – nie ma potoku składniowego, wypowiedź logicznie uporządkowana mimo błędów ortograficznych, graficznych i interpunkcyjnych).
Uczniowie ci są zobowiązani do zaczynania wypowiedzi wielką literą i kończenia ich znakami interpunkcyjnymi takimi jak: kropka, wykrzyknik, znak zapytania, wielokropek. Obowiązuje ich pisanie imion i nazwisk wielką literą.
  9. Formy sprawdzenia i oceniania postępów w zakresie ortografii mają charakter: dyktand z okienkiem ortograficznym, pisaniem z pamięci i innych ćwiczeń ortograficznych.
  10. W miarę możliwości zapewniamy uczniowi miejsce w pierwszych rzędach.
  11. W zeszytach przedmiotowych nie oceniamy estetyki pisma.
  12. W przypadku prac nieczytelnych uczeń powinien głośno je odczytać.
  13. Uczeń oraz rodzic dziecka dyslektycznego powinni systematycznie i rzetelnie pracować w kierunku pokonywania trudności szkolnych.
  14. Ocena klasyfikacyjna śródroczna, roczna, końcowa uzależniona będzie od postępów w nauce, od zaangażowania i systematyczności w pracy.
- Ponadto w miarę potrzeb zapewniamy uczniowi wydłużenie czasu pracy.

Dostosowanie zasad pracy i oceniania uczniów z orzeczeniem o zespole Aspergera

1. Uczniowie z orzeczeniem o zespole Aspergera realizują tę samą podstawę programową, co ich rówieśnicy. Nauczyciel stosuje te same kryteria oceniania lecz dostosowuje wymagania edukacyjne (niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjnych, wynikających z realizowanego programu nauczania) do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia.

2. W przypadku ucznia z zespołem Aspergera nauczyciel skupia się na rozwijaniu sprawności językowych i twórczych. Dostosowuje formy i metody pracy z zastosowaniem następujących ułatwień:

dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie, wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury;

odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego;

formułowanie pytań w formie zadań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady;

podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień;

zezwalanie na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach;

przeprowadzanie dyktand indywidualnie w wolniejszym tempie lub zastosowanie dyktand z lukami;

eksponowanie w treściach dydaktycznych, tych elementów które kształtują pozytywne cechy osobowości (wrażliwość, współczucie, prawdomówność, uczciwość, pracowitość, sumienność, kulturę osobistą);

ukierunkowanie aktywności ucznia poprzez stworzenie mu warunków do rozwijania zainteresowań, wzmocnienia samooceny, odpowiedzialności za własne zachowania;

stosowanie systemu nagród;

prowadzenie zajęć promujących zdrowy styl życia, umożliwiających zapoznanie się z efektywnymi sposobami radzenia sobie ze stresem i w sytuacjach trudnych;

dostosowanie do indywidualnych potrzeb ucznia miejsca nauki i procesu nauczania;

eliminowanie bodźców rozprasających (wzrokowych, słuchowych);

przedstawianie nowych pojęć lub materiału abstrakcyjnego w sposób możliwie najbardziej konkretny;

zwracanie się do dziecka bezpośrednio po imieniu, powtarzanie poleceń, sprawdzanie stopnia zrozumienia polecenia, czekanie aż rozpocznie pracę;

używanie krótkich zdań i podawanie jasnych instrukcji;

zachęcanie ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie polecenia;
uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażen wieloznacznych, a także pojęć abstrakcyjnych, wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw np. przyjaźń - wrogość;
używanie prostego i jednoznacznego języka, unikanie ironii, dowcipów, przenośni, idiomów;
w związku z trudnościami w prawidłowym odczytaniu przez ucznia sygnałów pozawerbalnych, każdy wyraz twarzy i gest powinien być poparty informacją słowną;
unikanie bodźców rozprasających ucznia;
wykorzystywanie zainteresowań ucznia;
wspomaganie rozwoju umiejętności komunikacyjnych (słownictwo, rozumienie);
wdrażanie i oczekiwanie od ucznia przestrzegania zasad panujących w szkole.

3. Ocena zachowania i postępów w nauce powinna być obiektywna i sprawiedliwa, co zmobilizuje ucznia do efektywnej pracy intelektualnej i praktycznej. Powinna oddzielać obszary, w których trudności wynikają ze specyficznych trudności wynikających z zaburzenia. W ocenie tej należy brać pod uwagę cząstkowe efekty pracy ucznia w tym zaangażowanie podczas nauczania zdalnego. Należy okazać uczniowi wsparcie, pomoc i specjalistyczną opiekę.